

Η ΜΑΧΗ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ ΚΑΙ Η ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΤΗΣ ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΣΤΗΝ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ

Η Μάχη της Κρήτης έχει μια ξεχωριστή θέση στη ροή των γεγονότων του Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Ο Ελληνικός λαός στη Κρήτη, εγκαταλελειμμένος από τις ηγεσίες του, με τη πλειοψηφία των Κρητικών ανδρών αποκομμένων στην κατακτημένη Ελλάδα, έδωσε ένα αγώνα έξω από κάθε λογική, κάνοντας υπέρβαση της ανθρώπινης φύσης, ακολουθώντας τους δρόμους της ψυχής του και της εθνικής του συνείδησης. Έδωσε ένα αγώνα συνειδητό, σκληρό, άνισο, χωρίς ηγεσία, μονάχα με φλογερούς κληρικούς και λαϊκούς αρχηγούς.

Η αντίσταση του Κρητικού λαού εκδηλώνεται με τη πτώση των πρώτων αλεξιπτωτιστών και συνεχίζεται αμείωτη σε όλο το διάστημα της γερμανικής κατοχής, μέχρι την συντριβή των δυνάμεων του άξονα . Η αντίσταση αυτή του άμαχου πληθυσμού, που συναντάται για πρώτη φορά στον ευρωπαϊκό χώρο επιφέρει πολλά πλήγματα και δημιουργεί σοβαρά προβλήματα στον κατακτητή.

«Στη Κρήτη μόνο οι πέτρες δεν σηκώνονταν μοναχές τους να μας κτυπήσουν. Κάθε έμψυχο μας πολεμούσε και μας πολεμά μέχρι την ύστατη στιγμή, κάνοντας έτσι τη μάχη αυτή μια από τις πιο παράδοξες και ένδοξες της ιστορίας», θα γράψει αργότερα στις σημειώσεις του Γερμανός αξιωματικός.

Αξιομνημόνευτη είναι και η θυσία των στρατευμένων της Αγγλίας και ακόμη περισσότερο των άγνωστων αγωνιστών των αποικιών της Μ. Βρετανίας, που απελπιστικά λιγότεροι και ανεπαρκώς εξοπλισμένοι αγωνίστηκαν διπλά, για το συμφέρον της γηραιάς αυτοκρατορίας και την παγκόσμια ελευθερία, κατά συνέπεια και της Ελλάδας.

Οι Γερμανοί μετά τη κατάληψη του Νησιού, δεν μπορούν να συγχωρήσουν τη συμμετοχή του Κρητικού λαού σε μια τόσο οδυνηρή γι' αυτούς αντίσταση. Αρχίζει μία νέα περίοδος με αιματηρές θυσίες και σκληρά αντίποινα σε βάρος του. Στρατόπεδα συγκέντρωσης, ομαδικές εκτελέσεις, πυρπολήσεις χωριών, φόντοι ανεξάρτητα από ηλικία, συμπληρώνουν το έργο των βομβαρδισμών.

Η γερμανική κατοχή παίρνει τέλος στις 9 Μαΐου 1945, με την υπογραφή της συνθήκης παράδοσης των Γερμανοιταλικών δυνάμεων στους εκπροσώπους των Κυβερνήσεων Ελλάδας και Αγγλίας.

Το τίμημα σε αίμα που πληρώνει η Κρήτη από την εισβολή και κατοχή των Γερμανών είναι 6.593 άνδρες, 1.113 γυναίκες και 869 παιδιά.

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΠΡΟΣΚΛΗΤΗΡΙΟ ΔΕΝ ΑΠΟΥΣΙΑΖΟΥΝ ΟΥΤΕ ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ.

Τερψιχόρη Χρυσουλάκη-Βλάχου από τη Σητεία

Αγωνίστηκε προσφέροντας τις υπηρεσίες της στον ασύρματο που λειτουργούσε σ' όλο σχεδόν το διάστημα της κατοχής στη μονή Τοπλού. Συλλαμβάνεται και καταδικάζεται σε θάνατο από τους Γερμανούς. Εκτελείται στην Αγιά Χανίων τον Ιούνιο του 1944. Αντιμετωπίζει το θάνατο με μια αξιοθαύμαστη ψυχραιμία. Η όμορφη αυτή κρητικοπούλα γράφει στον τοίχο του κελιού της «Είμαι 18 χρονών. Με καταδίκασαν σε θάνατο. Περιμένω από στιγμή σε στιγμή το εκτελεστικό απόσπασμα. Ζήτω η Ελλάδα. Ζήτω η Κρήτη».

Τα καθήκοντα της νοικοκυράς αλλάζουν προσανατολισμό. Προσαρμόζονται στο πνεύμα της εποχής και με προθυμία υπακούουν στο σάλπισμα. Σε ορισμένες περιπτώσεις παίρνουν τα όπλα και βρίσκονται δίπλα στους άνδρες τους. Άλλες περιθάλπουν στα σπίτια τους με κίνδυνο της ζωής τους αντάρτες ή περιπλανώμενους συμμάχους, που βρίσκονται ακόμα στην Κρήτη. Φτιάχνουν και στέλνουν με τα παιδιά τους παξιμάδι, τρόφιμα και άλλα είδη στους αντάρτες που κρύβονται σε σπηλιές ή εγκαταλελειμμένα κτηνοτροφικά καταλύματα. Προσφέρουν τις υπηρεσίες

τους ως νοσοκόμες σε τραυματισμένους μαχητές, δίνοντας έτσι νέες διαστάσεις στον αγώνα και την αντίσταση της Κρήτης.

Θα πρέπει βέβαια να προστεθεί, πως και όλος ο λαός της Κρήτης παίρνει μέρος με το δικό του τρόπο στην αντίσταση. Αντίσταση κάνουν τα παιδιά που δεν τα υποπεύονται και μεταφέρουν τρόφιμα ή άλλα είδη στους αντάρτες και Βρετανούς που φυγοδικούν και κρύβονται στα κρητικά βουνά. Οι κτηνοτρόφοι που με τα συνθηματικά σφυρίγματά τους, κάνουν γνωστό τον κίνδυνο που πλησιάζει. Εκείνοι που αρνούνται να μαρτυρήσουν οτιδήποτε παρά τις αφόρητες πιέσεις που δέχονται και τα σκληρά βασανιστήρια που υποβάλλονται. Όσοι επιδεικνύουν συνειδητή οκνηρία, στα καταναγκαστικά έργα που εκτελούνται για λογαριασμό και εξυπηρέτηση των κατακτητών.

Αυτοί που προκαλούν φθορές σε αυτοκίνητα ή άλλο πολεμικό υλικό του εχθρού. Αλλά και εκείνοι επίσης που εκδίδουν και κυκλοφορούν έντυπο ενημερωτικό υλικό σχετικό με τα νέα από τα διάφορα μέτωπα του πολέμου. Με το υλικό αυτό τροφοδοτείται το εθνικό φρόνημα και ενισχύεται αισθητά το ηθικό του λαού.

Αντάρτες και
αντάρτισσες του
αντάρτικου σώματος του
Βασίλη Πατεράκη στο
χωριό Βαφές
Αποκορώνου

Τερψιχόρη Χρυσουλάκη-Βλάχου από τη Σητεία Αγωνίστηκε προσφέροντας τις υπηρεσίες της στον ασύρματο που λειτουργούσε σ' όλο σχεδόν το διάστημα της κατοχής στη μονή Τοπλού. Συλλαμβάνεται και καταδικάζεται σε θάνατο από τους Γερμανούς. Εκτελείται στην Αγιά Χανίων τον Ιούνιο του 1944. Αντιμετωπίζει το θάνατο με μια αξιοθαύμαστη ψυχραιμία. Η όμορφη αυτή κρητικοπούλα γράφει στον τοίχο του κελιού της «Είμαι 18 χρονών. Με καταδίκασαν σε θάνατο. Περιμένω από στιγμή σε στιγμή το εκτελεστικό απόσπασμα. Ζήτω η Ελλάδα. Ζήτω η Κρήτη».

Μαρία Γλυμιδάκη από τη Χαραυγή Χανίων. Για την αντιστασιακή της δράση είχε συλληφθεί από τους Γερμανούς και οδηγήθηκε στο στρατόπεδο του 'Αουσβιτς. Στο χέρι της διακρίνεται ο αριθμός που της είχαν χαράξει οι Γερμανοί.

Με πρόσωπα αρχαίας
τραγωδίας μοιάζουν οι
γυναίκες της Κρήτης,
που τις σημάδεψε η
θλίψη και ο
ανθρώπινος πόνος

Περιστέρι, ο άγγελος του
ερχομού του καλοκαιριού
και σύμβολο της
πανανθρώπινης Ειρήνης
στα φιλόξενα χέρια της
κρητικοπούλας.